

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117244392
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:6117244392.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a členov senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 77, IČO: 31 351 026, zastúpeného Advokátskou kanceláriou SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefánikova 8 proti žalovanému V. Y., nar. X.X.XXXX, bytom O. XX, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Ján Buroci, s.r.o., so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Za Šestnástkou 17, o zaplatenie 782,30 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 8.11.2018 č.k. 8Csp/109/2018-105 jednohlasne takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalovanému p r i z n á v a plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 510,87 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 13.10.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30,60%.

2. Týmto rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 738,94 eur spolu s príslušenstvom, ktorého sa tento domáhal na základe tvrdenia, že so žalovaným uzavrel dňa 29.12.2008 na základe zmluvy o stavebnom sporení uzavretej na cieľovú sumu 3.983,27 eur, úverovú zmluvu, na základe ktorej mu poskytol úver v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie v sume 1.865,47 eur pri úrokovej sadzbe 4% ročne. Žalovaný sa v zmluve zaviazal splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 24,00 eur splatnými vždy do 16. dňa príslušného mesiaca od 1.2.2009. Keďže žalovaný poskytnutý úver riadne nesplácal, vyzval žalobca žalovaného dňa 24.3.2016 na okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 713,75 eur spolu so zvýšeným úrokom 5% ročne.

3. Rozsudok odôvodnil súd prvej inštancie tým, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca uzatvoril dňa 29.12.2008 so žalovaným úverovú zmluvu k č. účtu XXXXXXXX/XXXX. V článku I. bode 1 zmluvy bolo dohodnuté, že na základe žiadosti klienta Stavebná sporiteľňa poskytuje ku zmluve o stavebnom sporení č. 2XXXXXXX cieľová suma 120 000,- Sk (3 983,27 eur) úver vo výške 1.865,47 eur pri úrokovej sadzbe 4 % ročne. Podľa článku II., bodu 2 poberateľ úveru sa zaväzuje mesačne platiť splátku stavebného úveru minimálne vo výške 0,60 % z cieľovej sumy, t.j. 23,90 eur a celý úver splatiť v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami najneskôr do 9 rokov. Podľa článku V. bod 2 predmetnej úverovej zmluvy bolo dohodnuté, že ak poberateľ úveru v stanovených termínoch mešká so zaplatením dvoch splátok stavebného úveru podľa článku II. tejto

zmluvy alebo nezaplatí niektorú zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je Stavebná sporiteľňa oprávnená a/ v prípade ešte nedočerpaného úveru obmedziť alebo úplne zastaviť jeho čerpanie, b/ požadovať okamžité splatenie úveru.

4. Listom zo dňa 20.1.2009 žalobca oznámil žalovanému, že od 1.2.2009 je povinný uhrádzať na začiatku každého kalendárneho mesiaca splátky vo výške 24,- eur. Listom zo dňa 20.5.2011 žalobca vyzval žalovaného uhrádzať s účinnosťou od 1.6.2011 mesačné splátky vo výške 24,79 eur. Splátka sa považuje za včas zaplatenú, ak bola pripísaná na úverový účet najneskôr 16. deň v príslušnom mesiaci. Žiadosťou o okamžité splatenie úveru zo dňa 24.3.2016 vyzval žalobca žalovaného v súlade s § 12 ods. 2 Všeobecných obchodných podmienok, aby okamžite splatil celý zostatok úveru v celkovej výške 713,75 eur. Na základe toho súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 2 ods. 1 a 2, § 4 písm. a/, § 8 ods. 2 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, ako aj s poukazom na ust. § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka uzavrel, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 29.12.2008 uzavretá úverová zmluva, v zmysle ktorej poskytol žalobca žalovanému úver v sume 1. 865,47 eur s dohodnutou úrokovou sadzbou a žalovaný sa zaviazal splácať úver s úrokmí dohodnutým spôsobom. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže žalobca pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný - fyzická osoba nekonala pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na zmluvu nemožno aplikovať ustanovenia § 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s poukazom na vyššie citované ustanovenie zákona § 1 ods. 2 písm. a/ tohto zákona, a preto taktiež nie je možné v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 tohto zákona konštatovať, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov.

5. Ďalej konštatoval, že s poukazom na dôvody rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-243/08, podľa ktorého čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že nekalá zmluvná podmienka nezaväzuje spotrebiteľa a že v tejto súvislosti nie je potrebné, aby spotrebiteľ túto podmienku vopred úspešne vykonal v zmysle ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka vykonal prieskum úverovej zmluvy za účelom zistenia, či niektoré z uplatňovaných nárokov sa neopierajú o neprijateľné zmluvné podmienky a dospel v tomto smere k záveru, že tomu tak je v prípade nárokov uplatnených z titulu poplatkov za upomienky a poplatku za zmenu podmienok. Poukázal na to, že žalobca upomienky účtoval podľa Sadzobníka poplatkov v spojení s § 13 ods. 3 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu pre stavebné sporenie podľa ktorého za ďalšie služby účtuje Stavebná sporiteľňa poplatky v zmysle sadzobníka poplatkov, ktorý je zverejnený na všetkých obchodných miestach Stavebnej sporiteľne, ako aj na internetovej stránke Stavebnej sporiteľne www.wustenrot.sk. V čl. VI bod 2 úverovej zmluvy je uvedené, že poberateľ úveru prehlasuje, že osobne prevzal aktuálne platný Sadzobník poplatkov žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že výška poplatkov nebola dojednaná individuálne, keďže za individuálne dojednanú podmienku sa považuje taká, s ktorou spotrebiteľ výslovne súhlasil. Výslovný súhlas však bez ďalšieho neznamena, že ak spotrebiteľ napr. podpísal formulárovú zmluvu s podmienkami v nej uvedenými, že výslovne s podmienkami súhlasil (komentár JUDr. Jaroslava Krajča v "Spotrebiteľská zmluva v aplikačnej praxi v SR a EÚ", vydavateľstvo EUROUNION, str. 167.

6. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že upomienka nemá mať sankčný charakter, teda nemá byť potenciálnym zdrojom neodôvodneného prospechu pre dodávateľa - tak tomu je v danom prípade, keď paušalizovaná náhrada vo forme poplatku za upomienku predstavuje rozmedzie od 15 eur až do 20 eur, čo výrazne prekračuje prijateľnú náhradu nákladov (najmä nákladov na papier, tlač a poštovné). Okrem toho je potrebné uviesť, že súdna kontrola prijateľnosti zmluvných podmienok je abstraktná, teda už samotná spôsobilosť danej zmluvnej podmienky poškodiť žalovaného (tým, že je neprimerane sankcionovaný) je dôvodom na vyhlásenie tejto zmluvnej podmienky za neprijateľnú, bez ohľadu na to, či v danom prípade skutočne došlo k poškodeniu žalovaného alebo nie. Už samotná skutočnosť, že dodávateľ uplatňuje poplatky za upomienky ako poplatky podľa sadzobníka (nie ako vyúčtovanie reálnych zdokumentovaných nákladov), pričom môže tieto poplatky účtovať ľubovoľne často (napr. každý mesiac pri omeškaní dlžníka s platbou) je potenciálne spôsobilá neprimerane sankcionovať dlžníka. O to viac, ak sú tieto poplatky progresívne (za každú ďalšiu upomienku vyšší poplatok). V danom prípade však súd zistil nielen potenciálne, ale reálne poškodenie žalovaného, keď boli vyúčtované poplatky od 15 eur do 20 eur, spolu v sume 214 eur, čo predstavuje neprimeranú sankciu spotrebiteľa, najmä ak popri tom boli ešte účtované "úroky za oneskorenie splátky" a "sankčné úroky", ako vyplýva z

výpisov z medziúverového účtu a z úverového účtu predložených navrhovateľom. Sumu 214 eur, ktorú žalobca evidoval ako splátky poplatkov za upomienky, preto súd započítal ako úhradu istiny.

7. Pokiaľ ide o dojednanie poplatku za uzavretie zmluvy vo výške 57,43 eur, súd toto dojednanie tiež považuje za takú zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok žalovaného za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nebolo dodané a slúžilo len záujmom dodávateľa. Tým že žalobca od žalovaného považuje úhradu poplatkov poškodzuje tým žalovaného a zároveň ho vystavuje neprímeranému dojednaniu o cene úveru a jej neprímeranému navyšovaniu. Vzhľadom na uvedené súd do úhrady istiny započítal aj sumu 57,43 eur, žalobcovi priznal sumu 510,87 eur, čo je rozdiel medzi žalovanou sumou a sumou 271,43 eur a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol.

8. Rozhodnutie o trovách konania založil na ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovanému priznal náhradu v rozsahu pomeru jeho úspechu v konaní.

9. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Tento žiadal napadnutý rozsudok zmeniť v jeho zamietavom výroku a žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovieť a priznať náhradu trov konania. Svoje odvolanie zakladal na dôvode uvedenom v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, teda na tvrdení, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vo vzťahu k zamietnutému nároku na zaplatenie poplatkov za upomienky uviedol s poukazom na čl. VI. ods. 1 a 2, ako aj čl. VII. ods. 5 zmluvy o úvere, že považuje za nesprávne závery súdu prvej inštancie o nedôvodnosti nároku na spoplatnenie upomienok a to s poukazom na to, že takýto nárok vyplýva priamo z obsahu úverovej zmluvy. Poukázal na to, že v konaní predložil sadzobník účinný v čase uzavretia zmluvy, ktorý bol štandardne zverejnený na všetkých obchodných miestach žalobcu a tieto sú dostupné pre všetkých klientov banky aj na jeho internetovej stránke. Rovnako nepovažuje za správny ani záver súdu prvej inštancie o neprímeranej výške namietaných poplatkov. Má za to, že poplatok za vystavenie upomienky je v bankovej praxi bežným účtovným poplatkom a má za to, že Národná banka Slovenska v rámci dohľadu na činnosť bánk doposiaľ vo vzťahu k žiadnej banke pôsojacej na území SR nenamietala neprímeranosť výšky vyrubovaných poplatkov. Je toho názoru, že súd opomenul aj ďalšie aspekty, ktoré sa s vyrubovaním poplatkov za upomienky spájajú a to, že upomienka bez súčasného postihu v podobe jednorazového paušálneho poplatku za jej vystavenie by nemala požadovaný efekt. Prejavuje sa tým predovšetkým preventívna funkcia, ktorá má odrádzať od porušovania dohodnutých povinností. Jej úlohou je zabezpečiť, aby bol dlžník motivovaný splniť konkrétny záväzok riadne a včas, t.j. aby omeškanie so zaplatením dohodnutej splátky úveru bol pre neho ekonomicky nevýhodné. Pri posudzovaní primeranosti poplatku za konkrétne úkony veriteľa nepovažuje za rozhodné, či veriteľ poskytol dlžníkovi určité protiplnenie alebo či predmetný poplatok len pokrýva aj náklady na vnútornú činnosť veriteľa. Poplatky súvisiace so spotrebiteľským úverom predstavujú bežnú časť ceny úveru, na ktorú sa v súlade s § 53 ods. 1 písm. i/ a f/ Občianskeho zákonníka nevzťahuje súdny prieskum jej primeranosti.

10. K zamietnutým poplatkom za uzavretie zmluvy uviedol, že s poukazom na ust. § 4 ods. 1 Všeobecných obchodných podmienok, v ktorých je uvedené, že stavebný sporiteľ je povinný zaplatiť poplatok za uzavretie zmluvy o stavebnom sporení v zmysle sadzobníka súdnych poplatkov je toho názoru, že dohodnuté poplatky majú svoj právny základ a nie je daný dôvod na to, aby sa nerešpektovala zmluvne dohodnutá vôľa oboch kontrahentov. Aj právna úprava spotrebiteľa musí mať zdravé a racionálne limity a to najmä s prihliadnutím na nevyhnutné rešpektovanie princípu pacta sunt servanda a zásady zmluvnej voľnosti. Deklarovaná autonómia vôle môže byť obmedzovaná iba tam, kde je to v súlade so zákonom a pri sledovaní legitímneho cieľa. Zdôrazňuje, že predmetný poplatok dlžník uhradza iba v prípade omeškania so splácaním úveru, t.j. iba v prípade vlastného delikventného správania, ktoré je pre veriteľa neakceptovateľné.

11. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Tento navrhoval napadnutý zamietavý výrok prvoinštančného rozsudku potvrdiť ako vecne správny. Vo vyjadrení uviedol, že podstatou odvolania je tvrdenie, že nadiktované poplatky v sadzobníku sú podľa presvedčenia žalobcu zákonnými. Poukázal na to, že voči žalobcovi už bolo vedené konanie, ktoré bolo aj právoplatne skončené, v ktorom bolo dojednanie poplatkov vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku. K vyjadreniu pripojil aj rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 6C/150/2012 zo dňa 30.5.2014, ako aj odvolací rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/715/2014 zo dňa 29.1.2015.

12. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietavom výroku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 380 ods. 1 CSP a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, vykonané dôkazy vyhodnotil postupom zodpovedajúcim úprave § 191 ods. 1 CSP, vec aj správne právne posúdil a aj vecne správne vo veci rozhodol, pokiaľ nárok žalobcu čiastočne zamietol. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie, než ako rozhodol súd prvej inštancie. Za vecne správne a výstižné považuje odvolací súd aj dôvody prvoinštančného rozsudku a preto sa v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP obmedzuje na konštatovanie tejto správnosti a s poukazom na obsah odvolacích námietok žalobcu považuje za potrebné k týmto dôvodom dodať:

13. Odvolací súd považuje za správny záver súdu prvej inštancie, ktorý spornú úverovú zmluvu právne kvalifikoval ako zmluvu spotrebiteľskú a v nadväznosti na to jej obsah podrobil prieskumu z hľadiska toho, či táto neobsahuje niektorú z neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka. Za správny považuje odvolací súd aj jeho záver o tom, že žalobcom uplatňované poplatky za upomienky, ako aj poplatok za uzavretie zmluvy predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Odvolací súd k tomuto záveru považuje za potrebné dodať, že súdna prax dlhodobo zastáva názor, že poplatky za upomienky nemôžu mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž tieto mali povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo vo vzťahu k spotrebiteľovi nie je transparentné. Ich zmyslom je upozornenie a súčasne výzva dlžníka, aby si (dodatočne) splnil svoju povinnosť, s ktorej plnením je v omeškaní. Ich účelom by preto nemalo byť získavanie majetkového prospechu vo forme finančnej sankcie voči spotrebiteľovi ako dlžníkovi, ktorý by takto prinášal dodávateľovi neprípustný majetkový prospech. Za prípustné v tomto smere možno považovať iba uplatňovanie nákladov spojených s touto upomienkou, ktoré sú však nepochybne nižšie než uplatňovaný poplatok a navyše ich výšku je povinný dodávateľ aj preukázať. Tento poplatok nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie ktorej je poskytované spotrebiteľovi.

14. Rovnako za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje odvolací súd aj uplatňovanie poplatkov napr. za poskytnutie úveru, poplatok za spracovanie úveru, za vedenie účtu a pod. V tomto smere odvolací súd konštatuje, že takéto poplatky predstavujú neprípustné finančné záväzky spotrebiteľa za plnenia ktoré mu po materiálnej stránke nie sú dodané a slúžia v skutočnosti výhradne záujmom dodávateľa a zakladajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takýto je nesporne aj poplatok za uzavretie zmluvy, ktorý žalobca v konaní uplatňuje, keďže aj v tomto prípade ide o poplatok za plnenie, za ktoré nedostáva spotrebiteľ žiadne reálne protiplnenie. Ide o administratívnu agendu veriteľa súvisiacu s poskytnutím úveru a teda nejedná sa o žiadne plnenie, ktoré by si spotrebiteľ objednal, ale toto slúži výlučne v prospech veriteľa. Ide teda o neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v ust. § 53 ods. 4 písm. v/ Občianskeho zákonníka. Zároveň má odvolací súd za to, že z obsahu spisu nevyplýva, aby boli vyššie uvedené poplatky so žalovaným výslovne dojednané. Takýto záver totiž neodôvodňuje samotný poukaz žalobcu na to, že tieto vyplývajú z jeho Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú zverejnené na jeho obchodných miestach, resp. na jeho internetovej stránke. Je totiž zrejmé, že obsah týchto podmienok nemal žalovaný ako spotrebiteľ možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť a teda tieto neboli predmetom dojednania medzi stranami sporu.

15. S poukazom na tieto dôvody odvolací súd zamietavý výrok rozsudku súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP vrátane správneho výroku o trovách konania.

16. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu patrí plná náhrada trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).